antifa community



ΕΚΔΟΣΗ ΔΡΟΜΟΥ ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ANTIFA COMMUNITY / ΤΕΥΧΟΣ 7 / ΙΟΥΛΗΣ 2012

ΟΠΩΣ ΤΟ '44 ΣΤΟ ΜΕΛΙΓΑΛΑ, ΕΤΣΙ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

ΜΗΝ ΑΓΧΩΝΕΣΤΕ:



ΧΙΛΙΟΙ ΚΑΛΟΙ ΧΩΡΑΤΕ.

Το ANTIFA COMMUNITY αποτελεί μια σταθερή συνεργασία αντιφασιστικών συλλογικοτήτων που ζει και δρα στην αθηναϊκή μητρόπολη. Έχει διαρκώς στο στόχαστρο της όλους τους φασισμούς – είτε αυτοί κουβαλάνε πάνω τους σβάστικες, είτε όχι. Δεν έχουμε καμία σχέση με κανένα κόμμα, κανένα κρατικό ή mediακό θεσμικό φορέα – και δεν έχουμε και καμία πρόθεση να το αλλάξουμε αυτό. [*antifacommunity@yahoo.gr*]

antifa community

"**όσοι** δεν επιδιώκουν
να κινηθούν, αδυνατούν να καταλάβουν
τις **αλυσίδες** που τους έχουν φορέσει"

rosa luxemburg

ΑΥΤΟΥΣ τους δημόσιους υπαλλήλους ποιος θα τους πάρει;

Εδώ και ένα μήνα οι ισπανοί ανθρακωρύχοι έχουν κατέβει σε απεργία επ' αόριστον.

Πρόκειται για τους εργάτες που ζουν στις περιοχές Αστούρια και Λεόν όπου βρίσκονται και τα 47 ορυχεία -οι τόποι της δουλειάς τους. Ο λόγος γι΄αυτήν την απεργία είναι ότι από τις θέσεις εργασίας τους θα περικοπούν τα δύο τρίτα, δηλαδή από τους 8 χιλιάδες που απασχολούνται σ΄αυτόν τον τομέα υπολογίστε πόσοι θα παραμείνουν. Οι απολύσεις είναι επακόλουθο των περικοπών στην επιδότηση που παίρνουν τα ορυχεία, κυρίως από την ευρωπαϊκή ένωση. Υποτίθεται ότι αυτές οι επιδοτήσεις θα μειώνονταν σιγά-σιγά ως το 2018 και θα αντικαθιστούνταν από κρατικές. Όμως λόγω της εξοικονόμησης 30δις ευρώ που έχει υποσχεθεί ότι θα κάνει η ισπανία μέσα στο 2012 για να μπορέσει να δανειστεί χρήματα για τους χρεοκοπημένους τραπεζίτες της, οι επιδοτήσεις άλλων κλάδων της «οικονομίας» της καταργούνται. Και οι εργάτες ολόκληρων περιοχών, όπως της παραπάνω, καταδικάζονται στην ανεργία.

Είναι εύλογο λοιπόν ότι οι αντιδράσεις τους είναι δικαιολογημένες.

Όμως, κανείς εδώ και τόσο καιρό δεν έδινε σημασία στη διαμαρτυρία τους. Οι τηλεοράσεις, οι εφημερίδες άντε να το ανέφεραν σαν γεγονός και τέλος. Τι θα κάνατε εσείς στη θέση τους;

Αυτοί ανέλαβαν να γνωστοποιήσουν τον αγώνα τους μόνοι τους. Πως; Ίσως φαίνεται λίγο τραβηγμένο, αλλά δεν είναι. Προσπαθώντας να πιέσουν την κυβέρνηση να πάρει πίσω τις αποφάσεις της απέκλεισαν την εθνική οδό και τη σιδηροδρομική γραμμή από και προς την περιοχή τους. Εκεί, αφού έδωσαν μια άνιση μάχη με τις αστυνομικές δυνάμεις που είχαν σταλεί για να τους αδρανοποιήσουν και που τους καταδίωκαν με δακρυγόνα και τους έριχναν πλαστικές σφαίρες, οδήγησαν τους αστυνομικούς στα ορυχεία και στην ύπαιθρο όπου με αυτοσχέδιους μηχανισμούς από σωλήνες και πυροκροτητές, έστελναν στις «δυνάμεις ασφαλείας» από μπαλάκια του τένις μέχρι... πατάτες. Το σημαντικό ήταν όμως ότι έδωσαν την ευκαιρία και στον τελευταίο οπαδό της μπλογκόσφαιρας να αποκτήσει μια Εικόνα Αγώνα, ενός αγώνα ίδιας αποφασιστικότητας σαν να είχαν στα χέρια τους κανένα μπαζούκας.

Οι περισσότεροι από τους απεργούς ξέρουν ότι δεν θα καταφέρουν να κρατήσουν για πάρα πολύ ακόμη ανέπαφες τις θέσεις εργασίας. Ότι θα χρειαστεί αργά ή γρήγορα να αναζητήσουν αλλού δουλειά, έξω από τα όρια της κοινότητάς τους που τους στήριζε και τους στηρίζει. Και εκεί, κάτω από κακούς όρους εργασίας και με άθλιους μισθούς (που παίρνουν πάντα αυτοί που «έχουν ανάγκη»), το μόνο όπλο τους θα είναι η επιθυμία, η διαθεσιμότητα όλο και περισσότερων από τους εργάτες που θα βρίσκονται δίπλα τους να αγωνιστούν ενάντια στους νέους εργοδότες τους. Η «δουλειά» των απεργών ανθρακωρύχων είναι να δείξουν ότι αυτός ο αγώνας εκτός από δίκαιος και αναγκαίος μπορεί να είναι και όμορφος.











φασίστες κουφάλες

Υπάρχει η κινούμενη εικόνα.

Το στόμα του Σρόιτερ που ανοιγοκλείνει δίχως ήχο. Ένα ερασιτεχνικό βίντεο ξυλοδαρμού μετανάστη στο Newsit. Μια κωλόγρια που οι φασίστες της πήγαν τη σύνταξη στο Star. Υπάρχουν αυτά που φαίνονται. Κι αυτά που δε φαίνονται.

Αυτό που εισπράττουμε από διάφορες μεριές τους τελευταίους μήνες είναι ένα αυτοαναπαραγόμενο σχήμα. Από τη μία υπάρχει η -μηντιακή κυρίως- εικόνα των σκουληκιών της χ.α. που λεονταρίζουν: που δίνουν τηλεοπτικά χαστούκια κι εκτοξεύουν τηλεοπτικές λεκτικές απειλές. Αυτό είναι η αρχή. Στη συνέχεια αυτή ακριβώς η εικόνα λειτουργεί σαν εκπυρσοκροτητής για τον κοινωνικό κανιβαλισμό που εδώ και χρόνια έχει για τα καλά ριζώσει στην ελληνική κοινωνία. Με αποτέλεσμα διάφορες τσογλανοπαρέες να την πέφτουν σε όποιον μετανάστη βρίσκουν μόνο του. Και στη συνέχεια αυτό ξαναγίνεται κινούμενη εικόνα που επανατροφοδοτεί το προηγούμενο σχήμα. Αυτά είναι που φαίνονται.

Αυτά που δε φαίνονται όμως στο πλάνο -τηλεοπτικό και πραγματικό- είναι πολύ περισσότερα. Δε φαίνεται ας πούμε πως εκατόν μία στις εκατό φορές τα πεσίματα σε μετανάστες γίνεται είτε με την ανοχή, είτε ενίοτε με τη συνδρομή των μπάτσων. Για κάθε χέρι φασίστα που σηκώνεται υπάρχουν δέκα γκλομπ πρόθυμα να τον προστατέψουν όποτε χρειαστεί. Για κάθε νταηλίκι του κώλου που κάνουν υπάρχει πάντα μια -υπό την προστασία των αρχών- εξασφαλισμένη διαφυγή. Για κάθε τους «θριαμβευτική παρέλαση» υπάρχει από δίπλα μια μίνι πορεία δελτάδων και διας. Με άλλα λόγια σε κάθε τους βήμα ανοίγει δρόμο καλού κακού η δημόσια τάξη. Κι αυτό δεν είναι τυχαίο. Γιατί τόσο οι φασίστες όσο και οι φίλοι τους, με ή χωρίς στολή, γνωρίζουν καλά πως μόνο έτσι μπορεί να γίνει η δουλειά. Το έχουν μάθει από τους



μετανάστες στην Καλλιθέα που τους έσπασαν τα μούτρα κι από τους τσιγγάνους Ρομά στα Άνω Λιόσια που τους έκαναν να κρύβονται πίσω από τις διμοιρίες. Το έχουν μάθει στις γειτονιές που πήγαν στολισμένοι με τις σημαίες και τους κέλτικους σταυρούς τους κι έφυγαν ξεπουπουλιασμένοι. Γιατί οι γυμναστικές και τα πτυσσόμενα γκλομπ, τα καπελάκια και τα καλοσιδερωμένα μπλουζάκια είναι λειτουργικά όταν δεν υπάρχει πραγματικός αντίπαλος. Όταν ο αντίπαλος υπάρχει κι έχει έρθει ας πούμε κατευθείαν από τις αραβικές εξεγέρσεις τότε τα πράγματα αλλάζουν. Και γίνονται εξαιρετικά επικίνδυνα για τους κάθε λογής ψευτόμαγκες.

Δεν είναι η καλύτερη εποχή, το γνωρίζουμε. Και καλύτερα από μας το γνωρίζουν οι μετανάστες εργάτες. Αλλά η εικόνα που φτιάχνουν τα μήντια και τα ασπόνδυλα για τον εαυτό τους είναι και η αχίλλειος πτέρνα τους. Όχι μόνο επειδή δεν είναι πραγματική. Αλλά γιατί μέσα στην έπαρσή τους ανοίγονται όλο και περισσότερο. Και πέφτουν σε ξέρες. Μην περιμένετε να δείτε στο διαδίκτυο αυτές τις εικόνες. Οι φασίστες και τ' αφεντικά τους είναι στρατός. Και γνωρίζουν καλά πως οι φάπες κλονίζουν το ηθικό του στρατεύματος. Οπότε όσο λιγότερα μαθαίνονται τόσο το καλύτερο...

Όμως ο πόλεμος συνεχίζεται μακριά από τηλεοπτικές κάμερες και μικρόφωνα. Στους δρόμους, στις πλατείες, παντού. Εκεί που μεγαλώσαμε, εκεί που αναπνέουμε, εκεί που πολεμάμε. Κι αυτό όσα show κι αν δώσουν τα ασπόνδυλα, όσο promotion κι αν τους κάνουν δεν πρόκειται ν' αλλάξει ποτέ. Καιρός φέρνει τα λάχανα, καιρός τα παραπούλια...



Είναι μάλλον αφελές να πιστεύει κανείς ότι το Μάιο του 2012 βρέθηκαν ξαφνικά στην ελλάδα κάπου μισό εκατομμύριο φασίστες. Και είναι επίσης εξίσου αφελές να ισχυρίζεται κάποιος ότι το 7% της χρυσής αυγής ήταν τυχαίο και παροδικό και σίγουρα όχι ενδεικτικό για τον τρόπο που διαρθρώνονται οι κοινωνικές σχέσεις σε αυτόν τον τόπο. Εξάλλου η διπλή εκλογική επιτυχία των φασιστών τον μάιο και τον ιούνιο, διέψευσε σε μηδενικό ιστορικό χρόνο τις απόψεις ότι ο ελληνικός λαός ψήφισε παραπλανημένος και κακοπληροφορημένος.

Οι τετρακόσιες και βάλε χιλιάδες ψήφοι της χρυσής αυγής, έχουν βεβαίως την ιστορία τους. Δεν θα την πιάσουμε εδώ ούτε αναλυτικά, ούτε από την αρχή. Φτάνει μια ματιά δύο μόλις χρόνια πριν, τότε που τέθηκε σε εφαρμογή το πρώτο μνημόνιο. Και λέμε «μόλις», γιατί πράγματι αυτά τα δύο τελευταία χρόνια, ο χρόνος πύκνωσε.

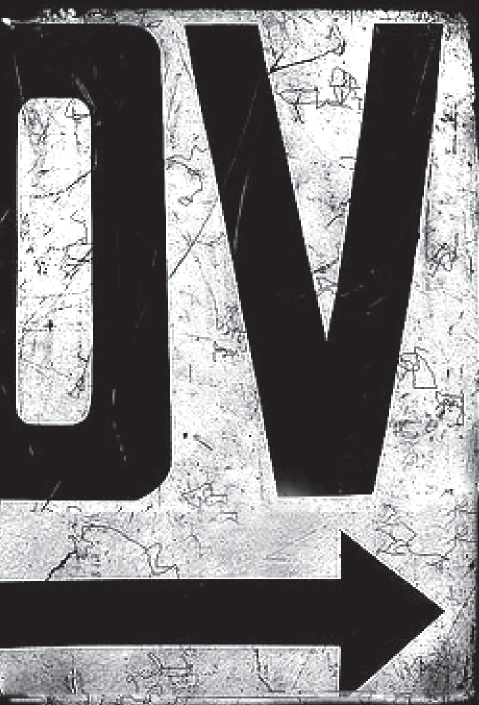
Όταν η κρίση ανακοινώθηκε στους υπηκόους στις αρχές του 2010, ανάμεσα σε άλλα ψιθυριζόταν και το εξής: Το ότι ο ίδιος ο μικροαστικός κορμός θα ζοριστεί οικονομικά, δεν μπορεί παρά να σημαίνει κοινωνική εξέγερση. Καλοπροαίρετοι ριζοσπάστες ονειρεύονταν επαναστάσεις και καθεστωτικοί αριστεροί έτριβαν τα χέρια τους εν όψει καινούργιας «πελατείας».



Σήμερα ξέρουμε ότι κάτι τέτοιο δεν συνέβη. Κερδισμένη από την αγανάκτηση, από τον κοινωνικό αυτοματισμό, από την μεταφυσική βγήκε (όπως θα έπρεπε να είναι αναμενόμενο) η ακροδεξιά. Η ακροδεξιά, όχι μόνο σαν ιδεολογία που συνέχει τον πράγματι κατακερματισμένο κοινωνικό ιστό, αλλά και σαν υλικοί - υλικότατοι μηχανισμοί που αναλαμβάνουν να διευθετήσουν με όλο και περισσότερη βία τις (πρώτα και κύρια ταξικές) ιεραρχίες.

Μια ανάλυση σαν την παραπάνω, μια ανάλυση φτωχή, θα ήταν πάντως αρκετή για να προβλέψει κανείς την άνοδο της ακροδεξιάς, πολύ πριν τον μάιο του 2012. Η χρυσή αυγή θριάμβευσε εκλογικά όχι επειδή μασκαρεύτηκε και κορόιδεψε του ψηφοφόρους της, ούτε επειδή έγινε της μόδας ο εθνικοσοσιαλισμός. Η χρυσή αυγή αναγνωρίστηκε και πέτυχε σαν αυτό που πραγματικά είναι: Σαν υπόκοσμος δικτυωμένος ή και οργανωτής κάθε είδους μαφιών, από το πρεζεμπόριο ως τις προστασίες. Σαν κυνική βία ενάντια σε όποιον θεωρείται αδύναμος και πρώτα από όλους ενάντια





στους μετανάστες εργάτες. Σαν τσιράκια ή και υπάλληλοι της αστυνομίας και γενικά του βαθέος κράτους. Σαν εξωθεσμικός βίαιος βραχίονας των αφεντικών για κάθε χρήση, από τις «εκκαθαρίσεις» των γειτονιών έως τις επιθέσεις σε απεργίες και σε κάθε είδους αγώνες. Η χρυσή αυγή ήρθε κατευθείαν από την αγκαλιά των μηχανισμών του κράτους και της μαφίας και έγινε δημοφιλής ακριβώς για αυτό, από το πιο σάπιο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας.

Είναι αλήθεια ότι για τους φασίστες δούλεψαν πολλοί και πολλά. Τα μήντια του προμόταραν σαν άτρωτους ριζοσπάστες, οι μπάτσοι τους προστάτευσαν και τους συνόδευσαν σε κάθε είδους καφρίλα τους (ψηφίζοντας τους μάλιστα στο απίστευτο ποσοστό του 50%), το κόμματα τους άνοιξαν το δρόμο εμμένωντας στην ατζέντα του αντιμεταναστευτικού και καλλιεργώντας κάθε είδους αυτοματισμό, ο πιο σάπιος μικροαστισμός και η γενικευμένη ηλιθιότητα τους περιέβαλλε με ζεστασιά. Αλλά όλα αυτά δεν είναι αρκετά. Κόντρα σε αυτήν την εποχή (που περιλαμβάνει πολλά περισσότερα και χειρότερα από τα εκλογικά ποσοστά των φασιστών) βρίσκονται όχι μόνο πολλοί. Βρίσκονται άνθρωποι της εργατικής τάξης που παραμένουν «καθαροί», καθαροί από την εξάρτηση από τους μηχανισμούς, αμόλυντοι σε μεγάλο βαθμό από την εκστρατεία υποτίμησης της νοημοσύνης μας, αρκετά τίμιοι για να καταλαβαίνουν τι σημαίνει να κυνηγάς τον αδύναμο.

Είναι σημαντικό να έχει στο νου κανείς πως έξω απ' την μηντιακή υστερία, στον πραγματικό κόσμο, υπάρχουν και όλοι αυτοί. Γιατί σ' αυτή τη ιστορική στιγμή, τουλάχιστον, τα κλαψουρίσματα και οι φιλοσοφικές ανώδυνες αναζητήσεις για την «ξεπεσμό της κοινωνίας» δεν έχουν καμία χρησιμότητα. Το στοίχημα παραμένει η συνειδητή οργάνωσή όλων αυτών που καταλαβαίνουν, όλο και πιο ξεκάθαρα, πως κανένα "λαμπρό μέλλον" δεν κρύβεται στην αναζήτηση κάποιου πεφωτισμένου κομματικού σωτήρα, που καταλαβαίνουν πως ο μαχητικός αντιφασισμός είναι υπόθεση της ίδιας της εργατικής τάξης και των άπειρων δυνατοτήτων της. Το στοίχημα, όλο και πιο επιτακτικά, είναι **η αυτόνομη οργάνωση μας.**







re
think
Athens

....γενικά παίζει σκέψη...

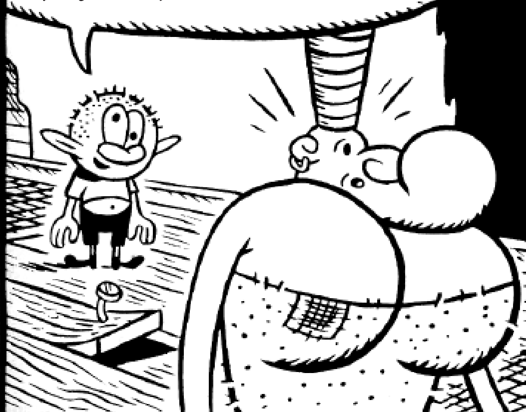
«Ξανασκέψου την Αθήνα»

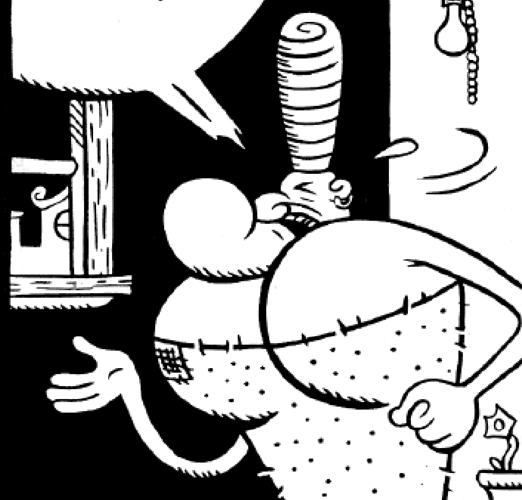
Ή αλλιώς «Re-think Athens». Αυτό είναι το όνομα - πρόταγμα του πολυδιαφημισμένου αρχιτεκτονικού διαγωνισμού για την ανάπλαση του κέντρου της Αθήνας. Και έχει ,ήδη, αποκτήσει το δικό του χρόνο και χώρο στην όλη κουβέντα που γίνεται γύρω απ' τα «προβλήματα» του κέντρου και για το πώς αυτά θα λυθούν. Το σχέδιο προτείνει, βασικά, την πεζοδρόμηση της Πανεπιστημίου και οι συντελεστές του υπόσχονται πως κάτι τέτοιο θα φέρει οικονομική και εμπορική ανάπτυξη, αισθητική και περιβαλλοντική αναβάθμιση και άλλα τέτοια ωραία. Υποστηρίζουν δε, πως μ' αυτό τον τρόπο θα δημιουργηθούν οι συνθήκες για την επιστροφή της κατοικίας στο κέντρο. Μάλιστα...

Δεν υπάρχει λόγος να εξετάσουμε τη σοβαρότητα αυτής της πρότασης. Εξάλλου, δεν είναι η πρώτη φορά που ακούμε τέτοιου είδους βλακείες για το κέντρο της Αθήνας και την ανάπλασή του. Γιατί όλη αυτή η ιστορία με το «υποβαθμισμένο ιστορικό κέντρο» και τα «προβλήματά του» κρατάει εδώ και πολλά χρόνια. Τα ίδια χρόνια που, πάνω στις πλάτες του πιο υποτιμημένου κομματιού της εργατικής τάξης, των μεταναστών εργατών, στήνεται η ιδεολογία της ασφάλειας και του ρατσισμού. Πάνω στις ζωές και τα σώματα των πραγματικών κατοίκων του κέντρου. Στους άνδρες και στις γυναίκες που δίνουν ζωή και χρώμα στις γειτονιές της περιοχής, που περπατούν στους δρόμους, που αράζουν στις πλατείες, που βρίσκονται και συζητούν μεταξύ τους. Αυτοί οι άνθρωποι είναι που βαφτίζονται «πρόβλημα» του κέντρου της Αθήνας.

Και οι τρόποι διαχείρισης αυτού του «προβλήματος» από το κράτος, μέχρι τώρα, είναι γνωστοί. Μπάτσοι, όλο και περισσότεροι μπάτσοι, σκούπες σε καθημερινή βάση, επιθέσεις φασιστών και μαφιόζων, οργανωμένο έγκλημα... Με άλλα λόγια βαρβαρότητα. Και αυτήν τη διαρκώς εντεινόμενη βαρβαρότητα έρχονται να καλύψουν ιδεολογικά τέτοιου είδους «επιστημονικές» έρευνες σαν το «Re-think Athens». Επαναφέροντας, ξανά, στο δημόσιο λόγο το «θέμα» του κέντρου της Αθήνας, πιστοποιώντας «επιστημονικά» ότι όντως υπάρχει «πρόβλημα» και τάζοντας ανάπλαση. Και, φυσικά, όταν μιλάνε για ανάπλαση δεν εννοούν τις πλάκες που θα στρώσουν στην Πανεπιστημίου, ούτε τα παρτέρια που θα βάλουν στην Ομόνοια. Αυτά θα είναι η βιτρίνα. Όταν μιλάνε για ανάπλαση εννοούν δημόσια τάξη και ασφάλεια, εννοούν δημόσια υγιεινή και «καθαριότητα», εννοούν άδειες και αποστειρωμένες πλατείες . Με άλλα λόγια, και χωρίς πολλή «σκέψη», εννοούν

επιτάχυνση της βαρβαρότητας...


UNDERWORLD™
λοιπόν, άκου να δεις μάνα, το συζήτησα με κάτι παιδιά και κατέληξα: εμείς δεν είμαστε εργάτες σαν την πλέμπα τους μετανάστες, εμείς είμαστε απόγονοι του μεγαλέξαντρου. Ή κάποιου άλλου, ξερω 'γω, τούμπανου.


ΤΙ ΠΑΠΑΡΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΕΣ ΠΑΛΙ ΡΕ ΝΤΙΝΟ; τι σόι μαλάκας έχεις καταντήσει;




ΕΕΕΕ.... έλλην μαλάκας. (γνήσιος.)
©Kaz

HORROR



THE VAULT OF HORROR®

NO. 30
APR.-MAY



10¢

[καθημερινές ιστορίες απ' το ζεστό ελληνικό καλοκαίρι]

17:30 πατησίων. Ζέστη.

"Τα εισιτήριά σας παρακαλώ"/ ο χοντρός ελεγκτής με το πουκάμισο που επιτρέπει στην ατίθαση μεσογειακή του τρίχα να ξεπροβάλει, σπάει τη σιωπή / δεν έχω εισιτήριο, ο σταύρος δίπλα μου το ίδιο / ο μαύρος μικροπωλητής δίπλα μου με την τσάντα με τα πράγματα στην πλάτη του κοιτάει ανήσυχα προς τα έξω μετρώντας την απόσταση απ' την επόμενη στάση / "τι έγινε φιλαράκο, εισιτηριάκι δε βγάλαμε; την κωλοπραμάτεια σου ήξερες να μας την κουβαλάς, ένα εισιτήριο δε μπόρεσες να αγοράσεις... να μη ρωτήσω για χαρτιά ε;" ο ελεγκτής χαμογελάει γλιτσερά / "να τον πας στην αστυνομία, έχουμε γεμίσει από δαύτους, να κυκλοφορήσουμε δεν μπορούμε" μια κωλόγρια "πήγαινε τον έξω να μη φωνάξω κανένα κασιδιάρη..." ένας κοντοκουρεμένος μπούλης στο βάθος / κοζάρω τις φάτσες τριγύρω / οι περισσότεροι αμίλητοι, ο σταύρος δίπλα μου σφίγγει τις γροθιές του / "για φώναξε τον ρε μαλακισμένε να δούμε τι θα πάθει" / παγωμάρα / ένας ψηλόλιγνος 18άρης από μια παρέα χιπχοπάδων / "ας τον άνθρωπο κάτω ρε, τη δουλειά του πάει να κάνει" ένας δίπλα του / "κι εγώ τη δουλειά μου κάνω, φίλε μου, και είμαι και έλληνας. Και να μιλάτε και πιο καλά εσύ κι οι φίλοι σου" ο ελεγκτής μαζεύεται / "Ποια δουλειά σου ρε έλληνα; να πασάρεις ανέργους και χαμηλόμισθους στους μπάτσους επειδή δε βγάλαν ένα κωλοεισιτήριο;" φωνάζω / ο ελεγκτής στραβώνει πιάνει τον μικροπωλητή σφιχτά απ' το μπράτσο, αναζητεί με το βλέμμα του τον μπούλη και τη γριά για υποστήριξη, ο δεύτερος ελεγκτής στη μούγκα / "δώστο εισιτήριο σου κοπέλα μου κι άστα μανιφέστα -κι εσύ κι ο φίλος σου" / ο σταύρος πλησιάζει τον ελεγκτή / "εγώ δεν έχω εισιτήριο, μου το κλεψε ο έλλην ο μαγουλάκιας από 'κει που ξέρει τον κασιδιάρη" / ο μικροπωλητής χώνει αγκωνιά στον ελεγκτή και απελευθερώνει το μπράτσο του / αυτός πάει να τον ξαναπιάσει, ο σταύρος χώνεται μπροστά και τον εμποδίζει / οι χιπχοπάδες γελάνε / φτάνουμε στη στάση χτυπάμε τις πόρτες ο οδηγός ανοίγει για να μη χοντρύνει η φασαρία / κατεβαίνουμε κι οι 6 / η γριά γκρινιάζει ο μπούλης κοιτάει στραβωμένα αμίλητος / οι ελεγκτές στέκονται αμήχανοι / οι χιπχοπάδες είναι απ' τη γκράβα, 2 ντόπιοι κι ένας από αλβανία, έχουν γκραφίτι crew / τον μικροπωλητή τον λένε ιμπραήμ, είναι απ' την σενεγάλη / περπατάμε την πατησίων / "ωραίο απόγευμα", λέω.



Και τώρα;

antifa LIVE

antifalive.gr

....Τώρα στις οθόνες των τηλεοράσεων και των μεγasite κλαίγονται για την πατρίδα, ωρύονται πως δεν υπάρχει μέλλον (*εκτός απ΄ το να βγάλεις τον σκασμό*) γκρινιάζουν για τους «ξένους» και διαφημίζουν νεοναζί σκατόφατσες.

Αλλά οι οθόνες τους πάντοτε παίζανε μαλακίες. Μακριά απ΄ αυτές, στους δρόμους αυτής της πόλης, δίνεται ΤΩΡΑ μια μάχη που αντιστοιχεί σε όλους μας: μια μάχη απέναντι στο φασισμό, απέναντι στην ξεφτίλα και την κατάθλιψη. Η μάχη αυτή έχει χίλια κι ένα όπλα, χίλια κι ένα μέσα: κι η μουσική είναι ένα απ΄ αυτά. Απ΄ τα γκέτο των αφρικανών μεταναστών του Μπρονξ μέχρι τις εργατικές γειτονιές της βρετανίας κι απ΄ τις «πολυεθνικές» πλατείες στα πατήσια και την κυψέλη των ΄90s μέχρι παντού: Ήταν, πάντα, οι συλλογικές αρνήσεις κι οι τσαμπουκάδες όλων αυτών που δε χωρούσαν μέσα στις κυρίαρχες φωνές του θεάματος που έφτιαξαν, που φτιάχνουν όλο τον πλούτο στις πόλεις που ζούμε. Αυτό ήταν που γέννησε το χιπ χοπ, αυτό γέννησε το πανκ, αυτό γεννάει καθημερινά κάθε μορφή επικοινωνίας που αρνείται να επιβιώσει ανακυκλώνοντας απλά πλίθιες μηντιακές κοινοτυπίες.



Το antifa LIVE είναι μια συλλογικότητα που έχει συνείδηση αυτής της μάχης. Και ξέρουμε ότι οι δρόμοι, οι θόρυβοι, οι στίχοι και οι χίλιες γλώσσες της μητρόπολης είναι όλα δικά μας, είναι όλα των από κάτω αυτής της κοινωνίας. Και δε ψηνόμαστε να τα κάνουμε δώρο σε κανένα φιλότεχνο «ευαίσθητο» αφεντικό, σε κανένα μπράβο, σε κανένα μπάτσο, σε κανένα ελληναρά.

Τώρα, περισσότερο από ποτέ: *Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΜΑΣ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ* -κι οι φασίστες στις τρύπες τους...



Οι Κύκνειο Άσμα και οι Productive είναι 2 απ' τις "υπόγειες" χιπ χοπ μπάντες που συμμετέχουν στην ομάδα του Hit N Rap. Έλαβαν μέρος στο antifaLIVE vol. 2, στην πλατεία Ταπητουργείου, στο Βύρωνα, μαζί με τους ΑΜΑΡΤΙΕΣ, ΕΥΘΥΜΟΣ ΘΡΗΝΟΣ, CONCORDIA.

Για αυτά που θ' ακολουθήσουν, το νου σας στο antifalive.gr και, βέβαια, στους δρόμους...



*"Γκρίζοι τοίχοι πολιτείες κυβερνήσεις, εταιρίες
κλουβιά δίχως λουκέτα ελεύθερος στις αργίες
παρωδίες, ψεύτικες ιστορίες, παρερμηνείες
με αίμα και φτώχια βαμμένες συνοικίες
ξένοι σε λευκούς τοίχους που εφιάλτης μπαίνει
μπαίνει σε μαύρης χήρας ιστό που μας περιμένει
κυνηγημένοι είμαστε παντού ξένοι
μετανάστες που το συρματόπλεγμα στην πέτσα μένει
κι όμως, δεν υπάρχουν πατρίδες εκεί που βασιλεύει η πείνα
όλα για το συμφέρον
κάνατε φίλο τα χρήματα, θύματα, σχήματα, βήματα
γαμώ τα σύνορά σας, γαμώ και τα τμήματα
στίχος στης ψυχής ο ήχος σπάζοντας το τείχος
φλόγα στην καρδιά μου και ο κόσμος σας δίχως
χρώμα, ανθρωπιά, αίσθημα και σε κώμα
με κανόνες δεμένος, μην κλείνεις ρε το στόμα...*

*...ρώτα ο κόσμος πώς ζει μέσα στης πόλης τη βουή
αυτός ο κόσμος στη ψυχή δημιούργησε λαβύρινθο
και να βγει προσπαθεί απ' το αδιέξοδο
το βέλος δείχνει το γκρεμό αντί την έξοδο
πες μου, πού πας, ψάχνεις τον τρόπο να ζεις
στην αποξένωση γυρνάς και όλο τρέχεις να κρυφτείς
σε μια οθόνη μιλάς και φίλους ψάχνεις να βρεις
πως είσαι μόνος τελικά μάλλον έχεις να τους πεις
απ' τη μια μοναξιά, στο διαδίκτυο χαμένοι
κι απ' την άλλη κόσμος που να ζήσει επιμένει
και παλεύει, μιλάει, φωνάζει, γράφει κι ονειρεύεται
κοιτά κατάματα τον κόσμο και χαμογελά"*

"ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΝΤΟΥ ΞΕΝΟΙ" - Άγρυπνος, Κύκνειο Άσμα, Productive, Dj Differ, Kaz

